

100% naturlig

**Hekta på transistorforsterker?
Prøv Audio Valve-rørforsterker
– det er som å gå fra hermetikk
til mors hjemmelagde.**

Lapskaus på boks smaker fortreffelig, helt til du kommer hjem til dekket bord og opphavets lapskausoppskrift fra 1903. Da innses du forskjellen.

Aldri rør!

Jeg har hørt rørforsterkere et par ganger hos forhandlere. Uten å bli det spor imponert. Det eneste som har imponert meg var et Krell-oppsett til en drøy mill. Lyd er best hjemme! Sånn sett var det ikke så rart at jeg har skydd rør som pesten. Bytte av rør i hytt og pine (en gang i året?) og rykker om dårlig drittssikkerhet har fått meg til å styre unna. Men jeg har ikke styrt unna tyske biler, nå har jeg den fjerde i rekken, og de tre foregående har vært nær ved å gi meg grå hår på grunn av tullete feil. Men kjøre-opplevelsen og komforten – den har banket japanerne ned i støvlene. Derfor har jeg også latt følelsene overstyre fornuften. Nå har jeg gjort det samme i stua...

Jeg hadde en Krell KAV300i – en glimrende

Du har gullører!

Jeg er ingen ekspert på lyd. Men jeg har lært et par ting gjennom 20 år som entusiast:

Følg dine egne ører. Drit i alle analyser av transienter osv. Bruk tester som en liten indikasjon, noe som peker sånn omtrent i den retningen du bør bevege deg. Det er langt fra noe kompass-nøyaktighet i andres meninger på din vei til lydhimmelen. Jeg vet ikke hva transienter er. Ei heller kan jeg si at det er litt grums i øvre mellomtone og litt annet i prensensområdet. Da er det ikke lenger musikk, men analyse.

Mine preferanser er slik:

- Jeg er allergisk mot skarpe s-er.
- Tramper jeg takten er det et godt tegn.
- Enda bedre er det hvis jeg synger høyere enn musikken spiller. Da er det bare løp og kjøp. Musikken skal gi glede, og hva er vel bedre enn å synge av full hals (såfremt du er alene og ikke har naboe).

Er det noe poeng i stole på det jeg skriver? Jeg er ingen ekspert, men hvem er det? Bare du er ekspert. Ingen kan si hva du skal føle, like osv. Du er du som har gullører ingen andre. Men litt har jeg lært, og det tror jeg er en fasit: Kabelmatching betyr alt og kan snu opp ned på mye av lyden!

Benyttet utstyr:
Høytalere: JM lab 926 Electra
CD-spiller: Copland CD82
Forsterkere: Krell KAV300i,
Parasound Halo P3/A23,
Hegel H200, Accuphase 306
Audio Valve rørforsterker/AVI effekttrinn
Kabler: MIT AVT-1 (høytalere),
MIT Shotgun 3 balansert signalkabel,
pluss litt Kimber osv

forsterker. Og da jeg begynte å kable opp anlegget på nytt, falt det meste på plass. Lyden ble fantastisk engasjerende, uten spisse s-er eller andre ulumskheter. Anlegget spilte som han i eventyret som traktere fela så godt at alle måtte danse da han spilte.

Var det Askeladden?

I alle fall: Jeg sluttet å teste mer da jeg sang høyere enn musikken hver gang jeg puttet en plate i spilleren. Idyllen var fullkommen, helt til de nye høytalerkablene kom i hus, og jeg måtte levere tilbake testparet. Det låt mindre musikkalsk, jeg stoppet å synge, og det ble tynnere og spissere lyd. Forklaringen var enkel: Den ene høytalermotoren nektet å la kabelen få skikkelig kontakt. Krell har vel knapt brukt mer enn en krone på hver av terminalene, og jeg hadde to valg. A - bytte, eller B - selge og kjøpe ny forsterker.

Siden boksen var fra 1999, fristet det litt å bytte. Og da jeg fikk Audio Valve/AVI effekttrinnkombinasjonen i hus, var jeg nesten frelst. Men prisen - og rørens dårlige rykte - gjorde at jeg vegret. Jeg ville ha transistor.

Parasound = Krell

Jeg reiste rundt og hentet tre forskjellige oppsett. Først ute var Parasound Halos minstemenn, forsterkeren P3 og effekttrinn A23. Det var som å høre min gamle Krell, til tross for mindre - minus kostnadene til ekstra kabel. I en A- og B-test er jeg ikke sikker på om jeg ville hørt forskjell. Problemet er at når man skal bytte, vil man gjerne oppgradere. Ha noe bedre. Ta et nytt steg på stigen mot lydhimmelen. Hegels kritiker-rote H200 var neste ut. Den var billigere enn Parasound, så dog ikke så bra ut, men alt i en boks er tiltalende. I tillegg hadde den fått en så rosende omtale at jeg bare måtte sjekke den. Etter et døgn i stua var jeg tilbake i butikken og leverte den. Butikksjefen bare ristet på hodet over følgende forklaring:

- Det låt tynt, spisst, kaldt og uengasjerende.

Den beste

En kollega av meg har insistert på at jeg må prøve Accuphase. Jeg fikk med meg forgjengeren til 308 hjem, 306, med en god tilbudspris. I tillegg dro jeg med meg den nye lillebror, 213, til omtrent samme kostnad. Minstemann ble raskt sternt ut på grunn av ubalanserte og dårlige kabler hos meg. Storebror derimot var vond å levere. Det låt bedre enn Krell, men ikke så engasjerende. Og dessverre kom det litt for mange skarpe s-er. Antagelig var mine JM lab 926 Electra synderen, men jeg skulle BARE kjøpe ny forsterker. Ikke nye høytalere også. Med tungt hjerte og et enda bedre tilbud gikk jeg tomhendt ut av butikken. Forsterkeren låt ikke bare bra - den var rett og slett dritlekke.

Måtte overgi meg

Så måtte jeg krype til korset. Det ble rør, men dog bare i rørforsterkeren.

- Dette er det beste produktet jeg har, sa Hallvar Rostad i Norsk Hi-Fi Center om Audio Valve rørforsterker. Matchet med transistor-effekttrinn fra AVI, og en lang kablingsprosess (testing), endte det med at jeg har den beste lyden jeg noensinne har hørt.

Hvordan det låter?

Musikken er "varm", det er en fylde i alt som ingen av de nevnte transistorer kan matche. Det er som når lapskausen blir god og fyldig kontra lettflytende. Instrumentene høres mer virkelige ut enn noensinne, jeg kan spille nesten så høyt jeg vil uten at det gjør vondt i øra, og lyd kvaliteten forandres. Trykket fra bassen er et helt annet. Det er også en annen orden og ro i lydbildet. Stemmer er omtrent som før - men det var slett ikke dårlig da heller. Det lyder bare helt deilig - og best av alt: Selv den råtteste innspilling låter bra. Og jeg har tatt to nye steg mot lydhimmelen!

**Audio Valve rør forsterker
Pris: 28900 i sort
Importør: Norsk Hi-Fi Center**